

Delovanje gledališko-aktivističnega kolektiva ZIZ izhaja iz sloganov Osebnost je politično in Politično je osebno. Z besedo politično mislimo na družbene sisteme, v katerih živimo, v njih sodelujemo, jih podpiramo, ignoriramo ali se jim upiramo. Ob današnjem dnevu, posvečenem ženskam, želimo odpreti vprašanja razmerij moči in neenakosti med spoli v ti. demokratični, enakopravni družbi. Izpostaviti želimo tematiko zatiranja in samocenzuriranja. Kdo nas zatira in kdaj se zatiramo sami, kar privede do samocenzure v besedah, dejanjih in telesu?

Zatiranje na osebni in politični, torej družbeni ravni, se ohranja preko vsaj štirih načinov nadzora: telesnega (prisila, ustrahovanje, grožnje, zapiranje, pretepanje), ekonomskega (malo moči, neugledne službe, brezposelnost, diskriminacija, pomanjkljiva usposobljenost, pomanjkljiva izobrazba, revščina), psihološkega (stereotipi, predsodki, neosveščenost, miti, dezinformacije) in ključnega ponotranjenega (slaba samopodoba, nemoč, neenotnost, strah, pomanjkanje informacij). Od kod prihaja nadzor za cenzuriranje in samocenzuriranje posameznikov in posameznic v družbi, je vprašanje, ki ga želimo postaviti v ospredje tukaj, danes.

O zatiranju govorimo, kadar je dialog zamenjan z monologom. Definicija zatiranja je tudi takšna: zatiranje je konkreten odnos med posamezniki in posameznicami, ki pripadajo različnim družbenim skupinam. V odnosu je tako ena izmed družbenih skupin nosilka moči, ta svojo moč zlorablja z namenom izkoristiti in zatreti skupino, ki te moči nima, ali pa ji je bila le ta odvzeta. Gre za odnos, ki eni izmed skupin koristi, na škodo druge skupine. V tem poskusu definicije zatiranje razumemo ne glede na individualne odnose. Tako ga ne zreduciramo na odnos ena na ena, saj vedno vključuje tudi kak element, ki to presega.

Velikokrat je slišati, da imamo ženske danes popolnoma enakopravni odnos z moškimi in enake pravice v družbi. In vedno znova se ob tem spregleda zatiranje s strani medijev, oglaševalcev, vlog, ki jih prinaša družbeni spol in socializacija, prenašanje vzorcev, tradicij in vrednostnih orientacij s strani izobraževalnega sistema, družine, popularne kulture ...

Odnose med posamezniki in posameznicami je mogoče razumeti samo znotraj pogosto nevidnih sistemov, ki jih določajo. Enakost med spoloma je tako kot osebna, tudi politična, družbena drža. Ni privilegij le nekaterih žensk in moških, pač pa je vizija, ki vključuje vse ženske in moške različnih starosti, kultur, etničnih skupin, religij in kakršnihkoli drugih svojstvenih značilnosti. Je vizija, h kateri moramo kot posamezniki in posameznice, kot družba, v svoje delovanje stremeti.

Ignoriranje in zatiranje oči pred obstoječimi strukturami ne ustvarja boljše družbe, temveč ohranja neenakosti, ki omogočajo izkoriščanja in zatiranja nas vseh. Pozivava nas, da smo pozorni na vse vidne in ti. nevidne oblike zatiranja ter nanje opozarjamo in dajemo glas zatiranim. Vsakdo od nas ima moč, da prispeva k boljši družbi. Korak za korakom. Počasi, a zagotovo.

